

فتوژنیک

Photogenic

Artists

سالان ابری / مرتضی پورحسینی / همادری / رئوف دشتی /
شنتیا ذاکر عاملی / پویارضی / لیلی رشیدی رثوف / ملیکا شفاهی /
پیمان شفیعی زاده / کوروش شیشه گران / محمد غزالی / برندان قربانی /
داریوش شهرداران / دانا شهرداران /

سوگل احمدی / نازنین اهری پور / راضیه ایرانپور / شمیل بصیری / مونا جان محمدی / آهو حامدی /
حنانه حیدری / سحر خیطان / سارا عبدالدین / پائید شهرابی / ترمہ ضیایی / مهسا طهرابی /
کمال فخری / نیکی فلاخ فر / امیر کریمی / غزل مروی / افروز ودوی /

غزل مجیدی / گلناز بهروزبیا /

۱۱ آذر *
- ۲۹ Dec
الی ۹ دی

میدان هفت تیر، خیابان ولیا، خیابان سمیه
خیابان پورموسى، نبش کوچه بامشاد
پلاک ۳۰

No 30 , Bamshad Alley
Pourmosa St , Somayeh St
Haft -e- Tir Sq *****
Tel: 021-88809808
Email: info@soocontemporary.com

فوژنیک

پادداشتی بر نمایشگاه فوژنیک

آن چنان که در گذشته از تأثیر متقابل مدل و اثر نقاشی صحبت می‌شد، از دوره‌ای بحثی نیز درباره‌ی رابطه‌ی میان عکس و نقاشی، و تناظرهای میان عناصر آن‌ها به وجود آمد. واژه‌ی فوژنیک که در فرهنگ عامه به سوژه‌ای اطلاق می‌شود که در عکس صورتی درخشناد دارد، در اصل به معنای هرچیزی است که میل به عکاسی یا کشیده‌شدن و ثبت را در وجود آدمی تقویت می‌کند.

نمایش اخیر، مطابق چنین تعریفی، نمونه‌هایی از تأثیرهای متقابل و چندوجهی استفاده‌ی هنرمندان از رسانه‌های نقاشی، عکاسی و فیلم را ارائه می‌کند. این تأثیرات، از طرفی در نگاه هنرمندان، و از طرف دیگر در لحن، سبک، و تکنیک آثار آنان مشهود است؛ به طوری که نفوذ جریان‌ها و حتی مفاهیم اساسی رسانه‌های دیگر، در درون مایه، کارماده و گفتمان آثار هنرمندان به وضوح دیده می‌شود.

در جریان جمع‌آوری این آثار، از طرفی، تعدادی از هنرمندان به عنوان شاهد/ راوی، موضوعات معاصر خود را بیان کرده‌اند، و از طرفی دیگر، برخی با تکنیک‌های مختلف و کار روی تصویر عکاسی و یا در به عینیت درآوردن اجرا و ثبت اتفاق، به دستکاری حوادث و خلق روایت پرداخته‌اند. این‌چنین، با آثاری مواجهیم که صرف‌نظر از تکنیک اجرایی، تشابه‌هایی بین حال، گذشته و عمل نقاشی دارند. بررسی این فرآیندهای ادراکی، نه جایگزینی برای تاریخ است و نه مقایسه‌ی دوران، بلکه می‌تواند کنار آمدن با حال حاضر و مواجهه با شرایط کنونی باشد.

گالری سو / پاییز ۹۹

طبقه‌ی اول

سasan ابری
مرتضی‌پور‌حسینی
هما دلورای
رئوف دشتی
شنتیا ذاکر عاملی
پویا رضی
لیلی رشیدی رئوف
ملیکا شفاهی
پیمان شفیعی زاده
کوروش شیشه گران
محمد غزالی
پرنیان قربانی
داریوش نهداران
данا نهداران

سازار، ابری

9 A.M. - From "Upside down"
Series
90x50 cm
Unique edition
Image transferred on paper
2020

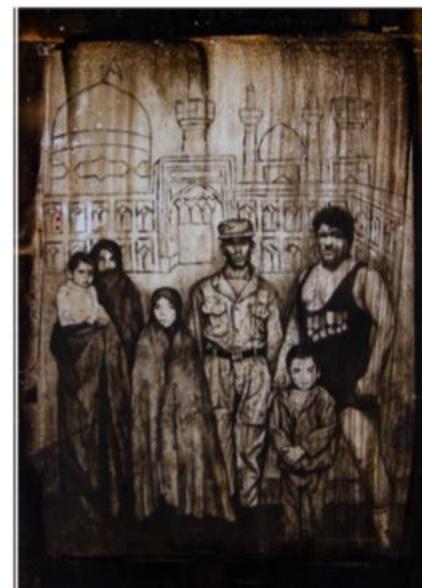
11 P.M. - From "Upside down"
Series
90x50 cm
Unique edition
Image transferred on paper
2020

گل‌های وارون‌بخت مجموعه‌ی «وازگون» برخلاف «یکشنبه‌ها» سرزنشی و طراوت خود را باخته، از زندگی جمعی.

هر خسی پور حسینی

Untitled
29x21 cm
Oil on paper and glass
2015

Untitled
29x21 cm
Oil on paper and glass
2015

Untitled
29x21 cm
Oil on paper and glass
2015

این ۳ اثر مربوط به سال ها پیش است. زمانی که بررسی تصویری درباره تأثیر خسروده فرهنگ ها بر هنر عامه داشتم. تصاویری که گاه بدون هیچ شناخت اصولی از شکل گیری آن، به مرور زمان به وجود می آید و در بطن یک جامعه قرار میگیرد. در کنار آن بررسی، چند اثر ساختم از ترکیب دو حوزه‌ی تاریخی عکاسی عامه. یعنی عکس‌اسی زیارتی و زورخانه‌ای که از قضا هردو از لحاظ فرمی و محتوایی باهم در ارتباط بودند و نتیجه آن شد طنزی تلح و کیدر که برای من یادآور تمامی عکس‌های آلبومی است.

Poetry in Motion
115x80 cm
Edition: 2 of 3
Print on Espon Somerset Velvet Paper 255G
Creation Date: 2019
Published Date: 2020

مادلورا،

شاعرانه.

آن وف، آشتو،

من در مجموعه "ملیده ها" فقدان و غیاب را جستجو می کنم، فرآیندی از مطالعه، ساخت و پرداخت. تجربه‌ی خیال پردازی در خلوتگاه‌ها جرقه‌ی اولیه‌ی این مجموعه شد. خیال و تصویرسازی بر اساس آثار بر جا مانده‌ای که من را از "رخدادی در گذشته" آگاه می‌کرد. دیوارنویسی‌ها و ملحفه‌هایی که نشانی از ارتباط سه گانه عشق، بدن و زیبایی داشتند.

Rokeby venus from "Absenteeism:
The Recliners" series
120x80 cm
Edition 5+2 AP
Archival Inkjet print
2018

شنایا ذاکر عملو

کنی بومان در هیأت کارگردان تصویر سیاه چاله هارد درایوهایی که در آن اطلاعات تصویر سیاه چاله گردآمده را چون کتابی مقدس در آغوش گرفته. اینها تواری هستند که توسط دانشمند (به عنوان ترکیبی از نقاش و روحانی) اخرين بت دنيا را تصویر میکند. اين مسیر دقیقا همان مسیر است که در تجسس و انعکاسیش بر تصویر (شمایل) در هنر مقدس مسیحی اتفاق میافتد با این تفاوت که وظیفه "ساختن تصویر" اکنون از صنعتگر/هنرمند/نقاش به ماشین منتقل شده. ۵۰۰ سال تلاش برای یافتن راهی به جهت "بهتر (دقیقت)" تصویر کردن دنیا ای واقعی" اکنون به مرحله ای جدید وارد شده. صحنه ای که بازیگرانش دانشمندان و ابزارهای مکانیکی، هوش مصنوعی و پردازنده هاست. این عکسی "واقعی" است که سایبرنیک بواسطه جریان مقدس تجسد به ما ارزان داشته.

تجسدی مکانیکی

First pilgrims
40x30 cm
Oil on canvas
2020

اینجا میخواهم از خواننده که این تصویر سیاه چاله را محو کند و به سالها قبل فلش بک بزند. هنگامی که کهن ترین اجدادمان بوسطه تکامل یا اسطوره آفرینش پدیدآمدند... آن انسانهای نخستین هیچ ابزاری برای تجسم بخشیدن به تصاویرشان نداشتند. در آن زمان بدنها ابزار تصویر بود. آنها تقلید کردند و نخستین تصاویر انسان ساز را آفریندند. خوردن میوه ممنوع زمانی بود که بدن آدم و حوا روئیت پذیر شد و این توان تقلید از آن رویداد نشات یافت. یا میتوانیم مسیری بالعکس پیش گیریم و بگوییم: زمانی که انسان شروع به تقلید کرد همان لحظه ای بود که در قرآن و تورات ... به عنوان لحظه خوردن میوه ممنوع روایت شد. اکنون انسانی که میتوانست تصاویر خویش را خلق کند تبدیل به هماوره خدا شد. از عمیق ترین زمانهای انسان تا امروز او تلاش کرده اسبابهای جدیدی برای برعهده گرفتن آن بار تصویر سازی که در ابتدا بر گردن خود - بدنش به عنوان ابزار خودش به عنوان خالق و مخاطب تصویر - بود ایجاد کنند. به تدریج نقاشی وظیفه ابزار را بر عهده گرفت. آن زمانی است که بدن دیگر لزوما به عنوان ابزار تصویر به کار گرفته نمیشد هرچند که سفر تصویر از دنیا به بدن و از آنجا به تخیل و سپس به دنیا در کف انسان بود. استفاده از اتاق تاریک به عنوان ابزار جدید تر تصویر ساز گامی جدید برای بیگانه کردن انسان از تصاویر بود. درواقع این نوعی رژیم جدید از مکانیزه کردن تصویر سازی بود که تا امروز و عکاسی دیجیتال که به دنبال ساختن دنیایی موازی دنیای تجربه شده توسط حواس است پیش میرود. اکنون اتوماتیزه کردن تصویر در مرحله ای جدید است، قلمرو بینایی میرود که تحت سیطره کامل تشكیلات تصویر سازی مکانیکی قرار گیرد. اینجا در این تاریخ مهم دوباره به تصویر سیاه چاله میرسیم. در این مرحله نادیدنی هدف سیستم های تصویرسازی قرار گرفته. ماشین بر عمل دیدن سیطره یافته و این ماشین میتواند نادیدنی ها را بیند. در این سازو کار جدید، دیدن، مستند کردن و تصویر کردن با ماشین انجام میشود، خودکار، بدون هیچ دخالت انسان با بی نهایت اشتباه هایش. تصویری از سیاه چاله نادیدنی برای مانشکل میگیرد. اما چه تفاوتی بین این تصویر با تصاویری که از تخلیلات ناشی میشود وجود دارد؟

آنچنان که دانش مدرن ادعا میکند این نادیدنی از دنیا واقعی ناشی شده یک نادیدنی واقعی در تضاد با تصاویری از نادیدنی ها که از تخیل و معنویت حاصل میشود که آنها نادیدنیهای نا واقعی هستند، آنها واقعی نیستند پس صحیح نیستند پس وجود ندارند! آیا این نشانی از سیطره کامل علم بر قام گستره شناختی ما نیست؟ وقتی ما باور میکنیم تصاویر بعضی از نادیدنی ها صحیح است و تصاویر نادیدنیهای دیگر نا صحیح؟ اگر ما گستره هستی شناسانه خود را وسیع تر کنیم و دورباره به تصویر سیاه چاله نظر کنیم، این تصویر نمیتواند واقعی تر از تصاویر حاصل از تخیل، از بهشت و جهنم باشد، هر دو به یک اندازه نادیدنی و نایافتنی اند و هر دو به یک اندازه شمایلهایی هستند برای تحمیل هژمونی و قدرت "بازی زبانی ای" خاص به دنیا، اینجا علم و آنچا مذهب.

پویارضی

Passivity - From "Passivity" series
180x140 cm
oil on canvas
2019

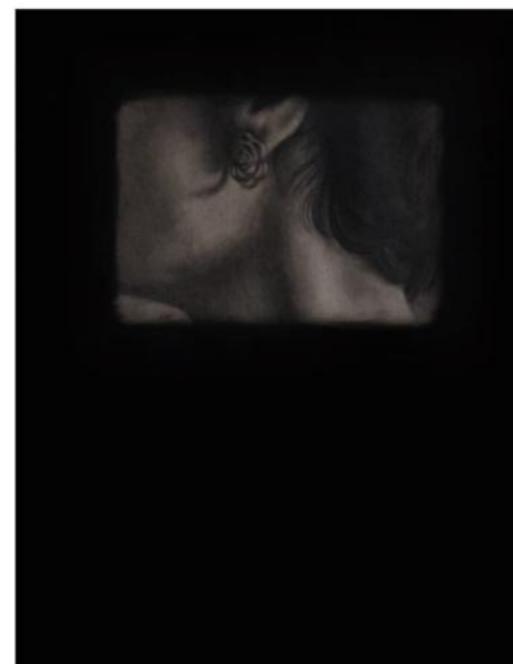
نقطه‌ی شروع مجموعه «انفعال» با شک درباره‌ی عمل نقاشی کردن و روند انتخاب موضوعات آن شکل گرفت.

موقعیت‌ها و اشیاء تصویر شده در این مجموعه به صورت اتفاقی و توسط نرم افزار واژه‌یاب-world generator- انتخاب شدند تا هر چه بیشتر موقعیتی منفعل در انتخاب موضوعات تصویر شده را ایجاد کنند و تنها بیرون کشیدن زیبایی و رمزآلودگی از امری پیش پا افتاده به آنها اهمیت دهد.

ایلر، رشیدی، رئوف

Untitled - From "Hidden" Series
42x35 cm
Pencil on paper and Oil under
the glass
2019

Untitled - From "Hidden" Series
38x30 cm
Pencil on paper and Oil under
the glass
2019

تمرکز من در خلق این آثار بر نمایش حائلی بود میان خود و دیگری، بخشی از استیتمنت یا بیانیه‌ی نمایشگاه "مستور" شاید اینجا هم به کمک آید.
من با این آموزه زیسته ام که حائل بر من مقدم است. با این وجود، یافتن و دیدنش بسیار دشوار بود. من در این مجموعه نگاهم را به آن "ستر" دوختم تا شاید که بتوانم ترسیمش کنم.

میکاشفاهی

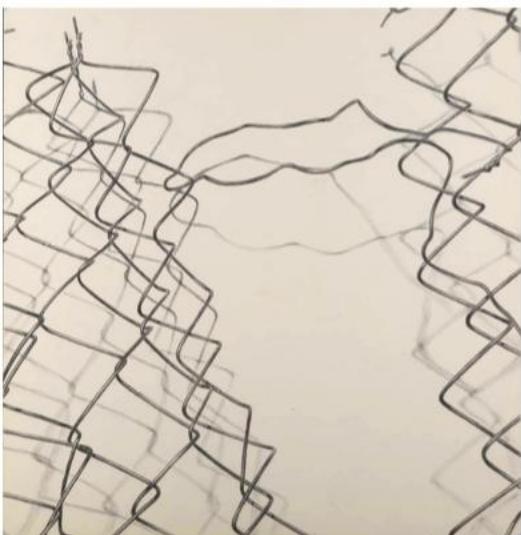
Tulip
170x130 cm
Digital photography
2020

اگر گل لاله در ایران نماد شهادت و رنج باشد و از «خون شهیدان می‌روید»، کلامی مقدس گویای این است که با وجود این، گلی دیگر هم هست، گلایل، که در سال‌های جنگ و درگیری (ایران و عراق) در این کشور، بر کفن شهدا و در مراسم رسمی، نقش جایگزین را برای لاله بازی کرده. فراوانی گلایل در بازار ایران گستاخی ای میان فرهنگ بصری و مادی آفرید: گلایل خفته بر روی کفن شهید می‌باشد تصویر لاله را هم‌چون نماد شهید تداعی می‌غود. به واسطه همین تمرکز زدایی است که عکس‌های ملیکاشفاهی درصدند تا عنصر تازه‌ای را به جهان بصری وارد نموده، از مسیر مادیت آن و براساس واقعیات اقتصادی و اجتماعی، ما را به تفکری نو در فرهنگ بصری ایران دعوت کنند.

پیمان شفیعی زاده

(Front)

(Back)

Untitled - From "Middle
Belief" Series
32.5x31.5 cm
Pencil on paper
2018

باور میانه

باور انسانها مستحکمترین مرزها را میان آنها میسازد.
و این همان حقیقت است که من به آن باور دارم.

باور میانه جغرافیایی میان این مرزبندیها است. مکانی برای مکث کردن، اندیشیدن و مجالی برای
شک.

لحظهای برای امتناع از مصرف.
صرف کردن، صرف شدن.
باور میانه همینجاست،
لا به لای آثار من.

کوروش شیشه‌گرگان

Figure - from "Radiography"
series
100 x 70 cm
Acrylic on MDF panel
2019

Figure - from "Radiography"
series
100 x 70 cm
Acrylic on MDF panel
2019

این جمله منتسب به پل کله است:
«هزر امر مرئی را بازتوانید نمی‌کند؛ آنچه نادیدنی است را مرئی می‌کند.»
کارهای این مجموعه در فرم و محتوا به تصاویر رادیوگرافی شباهت‌هایی دارند؛
تجربه‌هایی هستند برای مرئی کردن آنچه دیده نمی‌شود.

Untitled - From "Tehran a little to the right" Series
10.8x8.5 cm
Unique Edition
Expired polaroid film
2010-2013

Untitled - From "Tehran a little to the right" Series
10.8x8.5 cm
Unique Edition
Expired polaroid film
2010-2013

محمد غزالی

مجموعه‌ی «تهران کمی مایل به راست» در سالهای ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۲ عکاسی شده و مجموعه‌ی پولاروید هایی است که غزالی از خیابان‌های تهران گرفته است. عکاس درست وسط خط جداکننده‌ی خیابان‌های دوطرفه ایستاده؛ در مرز راست و چپ خیابان. خط کشی خیابان نیمه‌ی پایینی همه‌ی فریم‌های این مجموعه را شکل داده و مجازی از قانون را در زندگی شهری موکد می‌کند. کف خیابان بخشی از این عکس‌هاست؛ بسته‌ی برای عمل سیاسی. پولارویدهای این مجموعه فاسد بوده‌اند و به علت نقصی فنی بخشی از آنها سوخته است. این اتفاق با انتخاب عکس همسو شده و چیزی که در نهایت ثبت شده عکس‌هایی است که اغلب بخش چپ آنها سوخته و بخش راست واقعیت را بازگایی کرده است. در تهران کمی مایل به راست شهر خود سیاست است و استعاره در دل خیابان یا بهتر بگوییم فیلم پولاروید نفوذ کرده. واقعیت سیاسی در ساز و کار ثبت تصویر رسوخ کرده و وحشت و سرخوردگی کنترل سیاسی را دلالت می‌کند. اما با وجود اشاره‌های سر راستی که این مجموعه دارد اگر نقش آینه را در خوانش آنها فراموش کنیم توانایی تفسیرشان را کم بنیه می‌کنیم و بیانشان را هدفمند. واقعیت دوربین با جهان بیرون کمی تفاوت دارد چون می‌دانیم تصویر برای ثبت شدن آینه می‌شود. هرچند ممکن است بعضی از دوربین‌ها از این مکانیزم تعییت نکنند اما این دانش عمومی در مورد عکاسی دلالت‌های ذهن را به سوی فهم‌های متفاوت می‌برد. از این گذشته و با نگاهی دیگر، راست من عکاس چه کسی است که از رویرو به من نگاه می‌کند و تمایل عکاس در برابر سوژه اش در تضادی عناصراً دوگانه‌ای حل ناشدنی می‌سازد؛ چیزی که در مزیناندی‌های قاطع سیاسی باید گم می‌شد و اگر سرخوردگی آن سال‌ها را نیز به یاد آوریم (تمایل شخصی غزالی نیز می‌باید به عنصری از طبیعت) پولاروید فاسد دلالت می‌کرد یعنی سوخته چپ عکس. دوربین و خود خیابان اما به شکل کنایه‌آمیز بی‌طرف تر عمل کرده‌اند و چه خوبی‌هایی که آنها را داریم تا این بست دید خودمان بیرون بیاییم. در یکی از فریم‌های خوب این مجموعه تنها چیزی که ثبت شده بخشی از خط کشی خط عابر پیاده است که محلی است که همه‌ی شهروندان باید با اتحادی آمده از قانون با هم عرض خیابان را طی کنند؛ اتحادی استراتژیک برای حفظ جان یا رعایت نظم شهری. این خط کشی، این استعاره‌ی سازش چنان با تاریخ سال‌های عکاسی این مجموعه گره می‌خورد که حسی خفه کننده و خشمی فروخوردگ را در خود دارد و هم گامی را همراه تضاد می‌کند تا چشمنان را به بخشی از واقعیت روزمره‌ای که در هیجان سیاسی گم می‌کنیم باز کند. چه خوب که غزالی این فریم را به جرم ثبت اندکی واقعیت، حذف نکرده است.

این متن بخشی از مقاله میلاد رستمی با عنوان: عکاس، شهر وند | در فصل نامه‌ی شماره ۶۷ حرفه-هژمند می‌باشد.

پرنسیپ قربانی

(FRONT)
Untitled
16x16x12 cm
Photo and watercolor
2020

(BACK)

(FRONT)
Untitled
19x26x12 cm
Photo and watercolor
2020

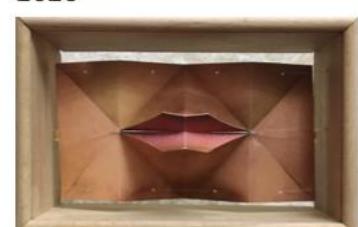
(BACK)

(FRONT)
Untitled
19x26x12 cm
Photo and watercolor
2020

(BACK)

(FRONT)
Untitled
18x26x12 cm
Photo and watercolor
2020

SOO CONTEMPORARY
2017

چهره ما شاخصترین بخش بدن ماست. شکل و اندازه چشم، گوش، بینی و دهان هر فرد او را از دیگران متمایز می‌کند. اما نقش اصلی خصوصیات چهره این نیست که ما قابل تشخیص از دیگران باشیم. بلکه اهمیت آنها در این است که امکان میدهد ما جهان را حس کنیم: با چشم‌مان جهان را می‌بینیم. با گوشها می‌شنویم. با بینی می‌بوییم و با دهان می‌چشیم.

بخش عمدۀ دانشی که درباره جهان داریم، از طریق این حسها و چند حس دیگر فراهم آمده است. این بار که در برابر آینه‌می‌ایستیم، صورت خود را دستگاه حسی پیچیده‌ای در نظر آورید که بر سکویی که بدن نامیده می‌شود، نصب شده است و امکان میدهد شما دنیای بیرون را وارسی کنید.

زمینه روانشناسی اتكینسون و هیلگارد چاپ سی و ششم، ص ۱۴۱ ت، دکتر رضا زمانی

SOO CONTEMPORARY
2017

داریوش نهداران

Untitled - From "Life of shadows" Series
105x70 cm
Edition 5
Gelatin silver print
2011

زندگی سایه ها: وقتی می ایستیم سقوط می کنند و وقتی می نشینیم نگون اند، وقتی راه می رویم به خود می لرزند و وقتی خوابیم به خود می پیچند، رخ به دیوار، پشت به پنجره، پشت به دیوار، رخ به پنجره تا دوباره خورشید بباید تا ما بباییم و صبح دوباره در راه راه خط عابر پیاده گره بخورند و در خاکستری آسفالت فرو روند تا مبادا ماشینی از رویشان عبور کند. ما اما هیچ گاه منتظر نمی ایستیم. روی ماشین ها می خزیم و با خطوط عابر پیاده می رقصیم. وقتی به آن سوی خیابان رسیده باشند دیگر تمام شده اند با هزار رنگ و نام در سیاهی شب هاشور خورده اند. ما اما همچنان بودیم و هستیم و خواهیم بود. دسته چرخ زندگی در دستمان می تابد و جدا از دنیای خاکستری آدم ها در دنیای مشکی مشکی مشکی خودمان (سایه ها) زندگی می کنیم و قد می کشیم.

دانی هدایت

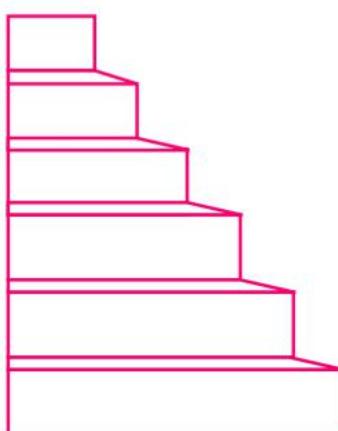

Sadegh Hedayat
Diameter 190cm
Acrylic and Oil on canvas
2014

ترک های کهنه نقاشی، حاصل تشنجه است از لذتی مدام.
نقاشی قرن ها زیسته. او جزء همه چیز را احساس و ورای خالق است رشد کرده است.
او می ماند تا از زمان و تشنجه های زمان بگوید. تشنجه های لذت، لذتی حاصل از اصطکاک
زمان بر نقاشی. وقتی بر خانه ها و کاخ ها تاختند و نقاشی ها را شکافتند، فقط سایه های
تاریک شان را دیدیم، سایه هایی که گذرشان سهمگین تر از طوفان اعتراضات بود. در
تصورمان فقط توانستیم به موجودات غول پیکر ای بیندیشیم که ورای وحشت اعتراض پا
گذاشته بودند.

سوگل احدی

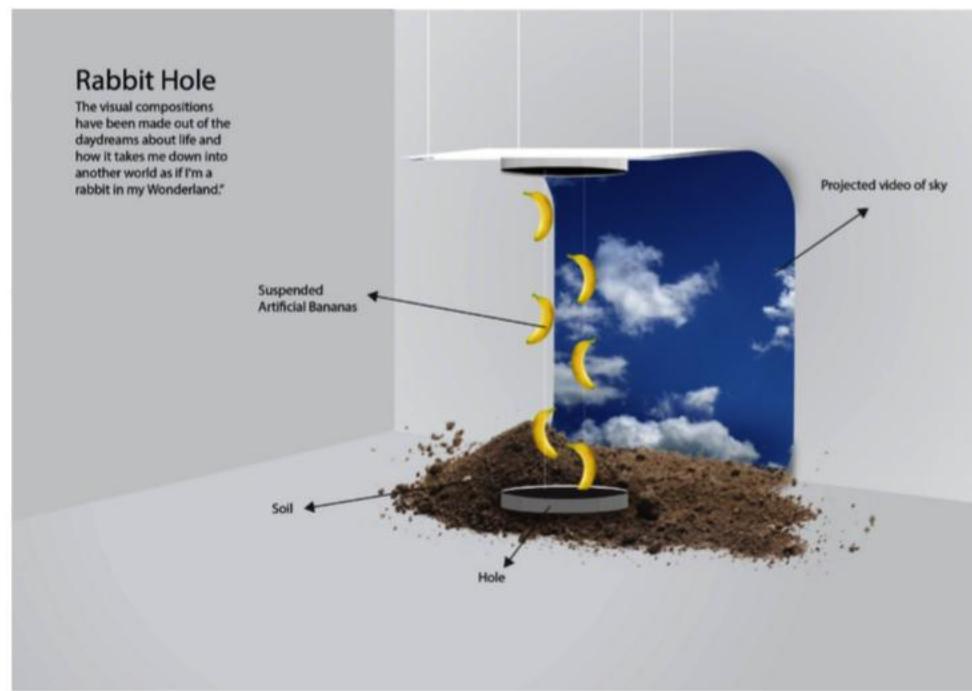
Untitled - From "INT.Day/Night" Series
120x100 cm
Oil on canvas
2020

بخشی از استیتمنت مجموعه‌ی "داخلی/روز و شب" ، تابستان ۹۹ زمان و مکان دو مفهوم سوبژکتیواند، این ما هستیم که دلالتشان را کامل می‌کنیم و به آنها حیات نشانه‌ای می‌دهیم. از خودم می‌پرسم: انرژی ساکن در اشیای پیرامونم با توجه من به آنها تا چه حد از سکون خارج می‌شود؟ تصاویر در ذهنم چقدر واضح اند و آیا آنها همیشه با میزانی از گنج، عدم وضوح و در عین حال صراحت آمیخته نیستند؟

نازین اهریپور

Rabbit Hole
Mixed media installation

ایده ابتدایی این چیدمان از خیال پردازی های من در مورد زندگی و اینکه چطور مثل خرگوشی در سرزمین عجایب من رو به درون خودش میکشه شکل گرفته.

راضیه ایرانپور

Untitled
30x30 cm
Oil on canvas
2020

Untitled
30x30 cm
Oil on canvas
2020

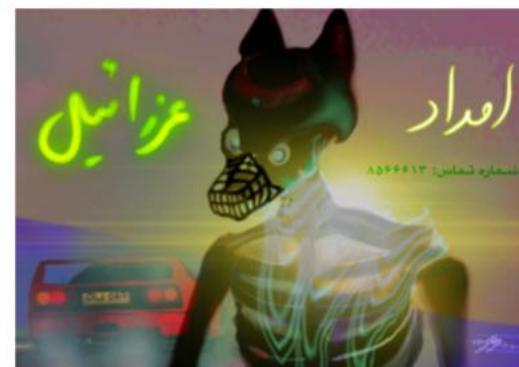
"هلالینی از سنگ
میان بعد و قبل
در یک لحظه بی بازگشت.
من انسان نخستین خواهم بود و انسان اخرين "

شمیل بصیری

Number 2 Untitled
70 x 50 cm
Digital
2020

Number 95 Untitled
70 x 50 cm
Digital
2020

همیشه کشف درونی و مسائل شخصی دلایل اصلی کارهایم هستند، در مجموعه‌ی سگها که هم عنوان عینی آن و هم به شکل استعاری فیگورهایی اجتماعی/انسانی را تشکیل می‌دهند، سعی دارم با درک دنیای پیرامون در قالب روایی و با کاویدن تصویر، جهان اطرافم را در مخصوصه بیندازم!

مونا جان محمدی

From eye series
8x5 cm
mixed media on
polaroid
2019

From eye series
8x5 cm
mixed media on
polaroid
2019

From eye series
8x5 cm
mixed media on
polaroid
2019

From eye series
8x5 cm
mixed media on
polaroid
2019

تمرکز این مجموعه بر عینی کردن احساسی ذهنی است.
رویارویی با این حقیقت که نگاه برگشت پذیر است.
آنچه ما می‌بینیم را می‌بینند. این آگاهی از مشاهده شدن
گاهی خوشایند است و گاه ناخوشایند.

آهو حامدی

Untitled
90 x 60 cm
Ink and Cutting Plexiglass
2017

Untitled
90 x 60 cm
Ink and Cutting Plexiglass
2017

تجربه گری لزوم کار خلاقانه است، استفاده از تکنیک ها و مEDIUM های مختلف نوعی جستجوگریست.

در فرایند استفاده از جوهر همیشه با پدیده کم رنگ شدن یا خاموشی رنگ مواجه ایم و اصولاً مEDIUM که بر پایه آب است دارای این خصلت است. استفاده از پلکسی راهی برای نگه داشتن شفافیت رنگها با حفظ درخشندگی بود که بر حسب نیاز وارد فضای کاری من شد و به من امکان های جدیدی داد، با ترکیب عناصر دیگر یا به صورت مجزا تبدیل به نوعی بیان در فضای بصری کارهایم شد.

حنانه حیدری

The flow of grief, From 8th ninety eight to an unknown date
Mixed media installation
5 Edition
2020

کوران غم: هشت نود و هشت تا تاریخی نامعلوم

جعبه‌ی «کوران غم: هشت نود و هشت تا تاریخی نامعلوم»، متشکل از ۱۵ متر کلاژ تصاویری است چرخنده که روایتی را با خود حمل می‌کنند. روایتی از تغییر مفهوم، غم، مرگ و زندگی برای هنرمند در فاصله‌ی آبان نود و هشت تا تاریخی نامعلوم.

«غم در وجودم راکد شده بود تا حدی که حس می‌کردم از درون فلجه شده و رو به موت هستم. سکرین‌شات‌ها، عکس‌های روزمره و تلاش‌هایم برای عکاسی کردن، برایم گواهی بودند بر زنده بودنم. همه‌ی آن تلاشی که در طول چند ماه برای درمان این کپکزدگی روحی کردم، کورانی در وجودم به جریان انداخت که غم راکد درونی‌ام را به جریانی چرخنده، چون خون در رگ، تبدیل کرد. زندگی‌ام را در «غم روان» پیدا کردم و مرگم را در «غم راکد».»

سحرخیطاز

Untitled - From
"Transformed" series
28x20 cm
Acrylic and Pastel on paper
2020

Untitled - From "Transformed"
series
27x24 cm
Acrylic and Pastel on paper
2020

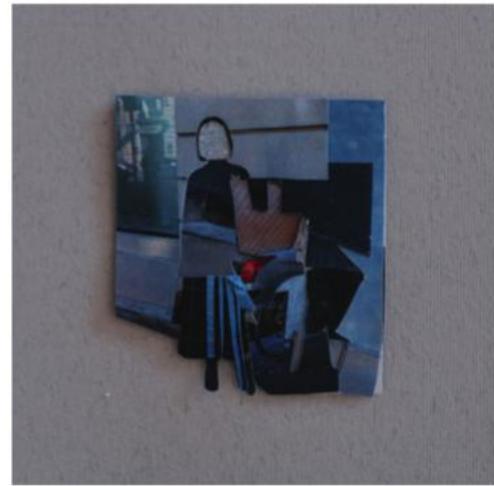
Untitled - From "High seas"
series
23x16 cm
Acrylic on cardboard
2012

آب های آزاد
همواره چرخه ای از تغییرات ما را به سمت دگرگونی سوق می دهد. تغییر فرم، جدا شدن
از یک قالب و قرار گرفتن در یک جریان سیال و یکپارچه زمانی امکان پذیر می شود که
شناختن به مسئله ای اصلی تبدیل شده باشد. این شناخت ما را به حقیقت وجودی مان
می رساند بدون اینکه در تملک باشد.

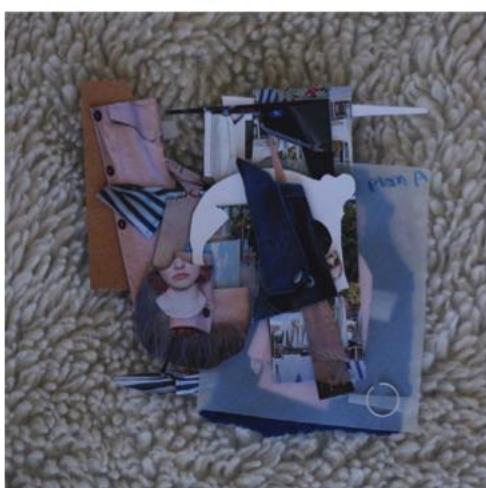
ساز سعد الدین

Untitled
8.8 x 8 cm
Paper collage
2020

In search of timejdhb
7.2 x 6.5 cm
Paper collage
2019

You are an okay dude, so am I.
9.1 x 9 cm
Paper collage
2019

کارهای به نمایش گذاشته شده از ارائه‌ی هر گونه اطلاعاتی راجع به هویت خود خودداری می‌کند، در عین حال میکوشند تا از راه جداسازی المان‌های بصری حاصل از ویرانه‌های زندگی روزمره و بازچینی وقوع آنها، فضایی فراهم کرده تا بیننده در آن به پالایش لحظه‌ی کنونی از امور و افکار گذشته و آینده ترغیب شود.

و نمودی از فراز و نشیب زندگی را با همنشینی نظم و آشوب، وضوح و ابهام و خلوت و ازدحام یادآور شود.

به مجرد برخورد با اجسام، بین استفاده از هر شئ یا سو استفاده از فرم آن- هر جا انتخابی هست- ذهنم، هر بار، دومی را ترجیح میدهد. به جای تمرکز روی خط تیز جدا کننده‌ی فضا بین هر چند چیز، چشم‌انگار حالتی محیط از رنگ‌های نرم معلق می‌بینند و چه دلپذیرست وقتی همه گوشه‌ای کنار هم آرام می‌گیرند.

پانیذسهرابی

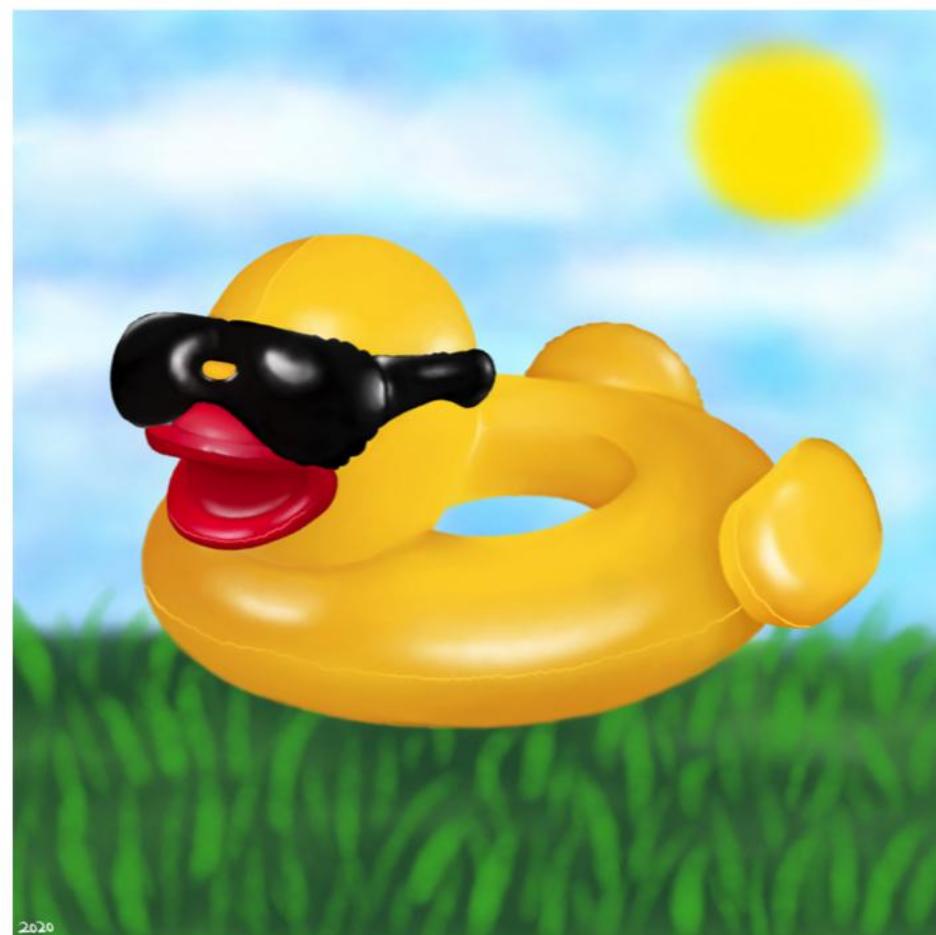
You
100 x 100
Mixed media
2020

Sicker than your average
40 x 40
Oil on cardboard
2018

من بدون آموزش آکادمیک نمایش تفکرات و سازه‌های ذهنی خودم را آغاز کردم، نمایشی که برای دیگران عجیب اما برای خودم نمایش ناکاملی زیبایی است که بیانگر ویژگی‌های خارق‌العاده‌ی گونه‌ی ناکامل انسان یا غیر انسان به شمار می‌رود، اگر ذهن را به فرمان خود درآوریم، آن زمان می‌توانیم این ناکاملی پرنقص اما خاص را درک کنیم.
(بطور واقعی)

ترمه ضیایی

Suspended yellow duck with sunglasses in green and blue background

100x100

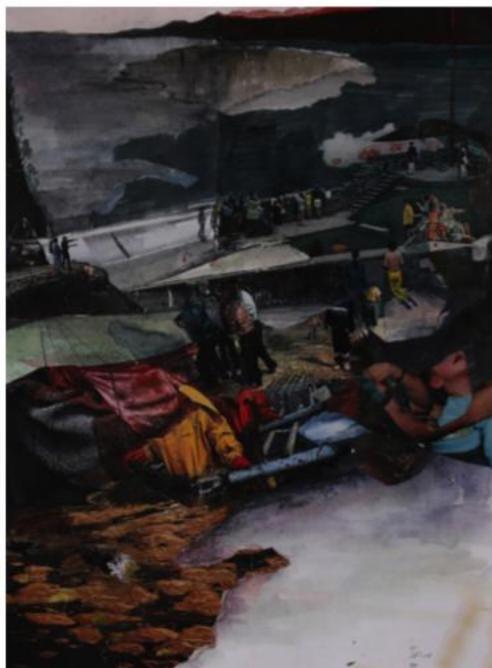
Digital print

2020

"اردک زرد معلق با عینک افتابی در زمینه سبز و آب"

مهاسطه‌رانی

Untitled
37x27,5 cm
Collage on Cardboard
2017

Untitled
37x27,5 cm
Collage on Cardboard
2017

این آثار تا حد زیادی شخصی و وابسته به ناخودآگاه ذهنم بوده که تولید آن به واسطه تعامل ناخودآگاه من و ماده (تصویر) ممکن گردید. ماحصل کلاژهایی بوده که تلفیقی از سادگی و پیچیدگی وابهام هستند و به واسطه‌ی آنها مشاهده گر لایه‌های پنهان ذهن خود بوده ام و از این حیث برایم بسیار شگفت آور و لذت بخش هستند.

کزال فخری

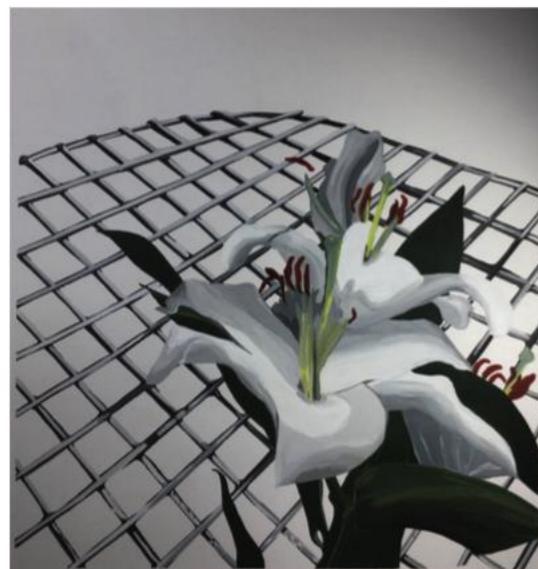
Untitled
Plate size: 20x20 cm
Paper size: 50x35 cm
Etching and Chine colle
2017

Untitled
Plate size: 15x10 cm
Paper size: 25x18 cm
Etching
2019

لحظات ثبت شده تنها پاره‌ای از یک واقعیت از هم گسیخته‌اند. با گذشت زمان زیبایی ممتلأشی می‌شود، خاطره رنگ می‌بازد و شعف دور می‌شود. لذت‌های پنهان و آشکار دیروز اکنون دیگر چیزی نیستند جز تصاویر کم‌جان که در حافظه تکرار می‌شوند؛ گرچه این تمام ماجرا نیست.

نیکی فلاح‌فر

Calm and aware of charm
30x27 cm
Acrylic on cardboard
2020

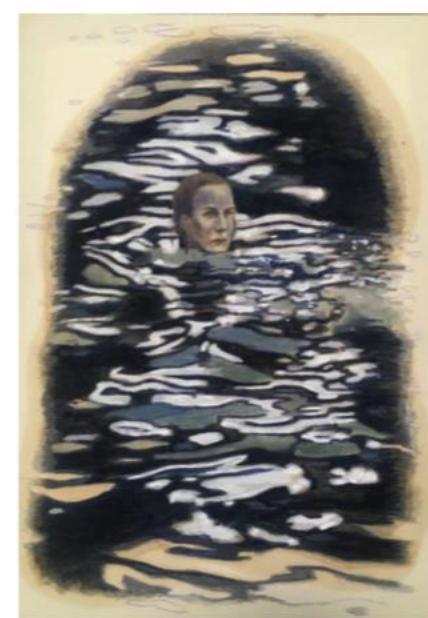
My old hunt
30x25 cm
Acrylic on cardboard
2020

موضوع نقاشی‌های اخیرم غالباً زن و یا عناصر زنانه هستند؛ که با اشیا و حیوانات و یا با چیزهایی ناملموس و گاه گیج کننده همراه می‌شوند.
در کارهای اخیرم به همنشینی به ظاهر اتفاقی چیزها فکر می‌کنم. حالتی از ملال و ترس و تحذیر و یا گاه هیجان و فانتزی که هشدارهای کتاب مقدسی را ب_____ یاد می‌آورند.
سرگیجهای که ابعاد مکان را در هم می‌شکند و گاه احساس نیاز به دیدن فانتزی‌های ذهنی را ارضاء می‌کند.

امیرکریمی

Untitled
28x19.5 cm
mixed media on paper
2020

Untitled
28x19.5 cm
mixed media on paper
2020

در دنیایی که انسان‌ها مطیع ذهن و دلخوشی‌های کاذب هستند، زیباجلوه‌دادن رفتارهای توخالی و بی‌اساس، امری درست و به روز تلقی می‌شود. شاید طبیعت، بهترین کمک برای شروع تغییر از تاریکی به روشنایی باشد؛ نیروی عظیم طبیعت، سرشار از لحظه‌هاست و به‌واسطه‌ی بی‌قضاوتی‌اش و نداشتن ترجیحی از درست‌ها و نادرست‌ها، کامل و روان است.

غزل مروی

Untitled
195x125 cm
Oil and Acrylic . Mixed media
2019

من در نقاشی هایم سعی در به تصویر کشیدن اتمسفر جوامع در حال تغییر خاورمیانه و بخصوص نسل جدید این جغرافیا را دارم. توجه من به لذت و سرخوشی در محافل دوستانه است، لحظاتی که دور از فضای منفی رسانه سپری می شود. نقاشی حافظه بلند مدت است و نقاشان نگهبان این حافظه اند.

افروز و دودی

Untitled
30.5x17 cm
Collage & mixed media on
printed digital collage
2019/2020

Untitled
31.5x23 cm
Collage & mixed media on
printed digital collage
2019/2020

Untitled
39.5x29 cm
Collage & mixed media on
printed digital collage
2019/2020

Untitled
23x16 cm
Mixed media on paper
2019/2020

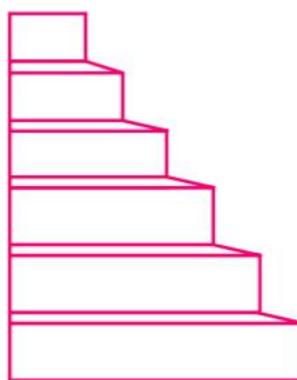
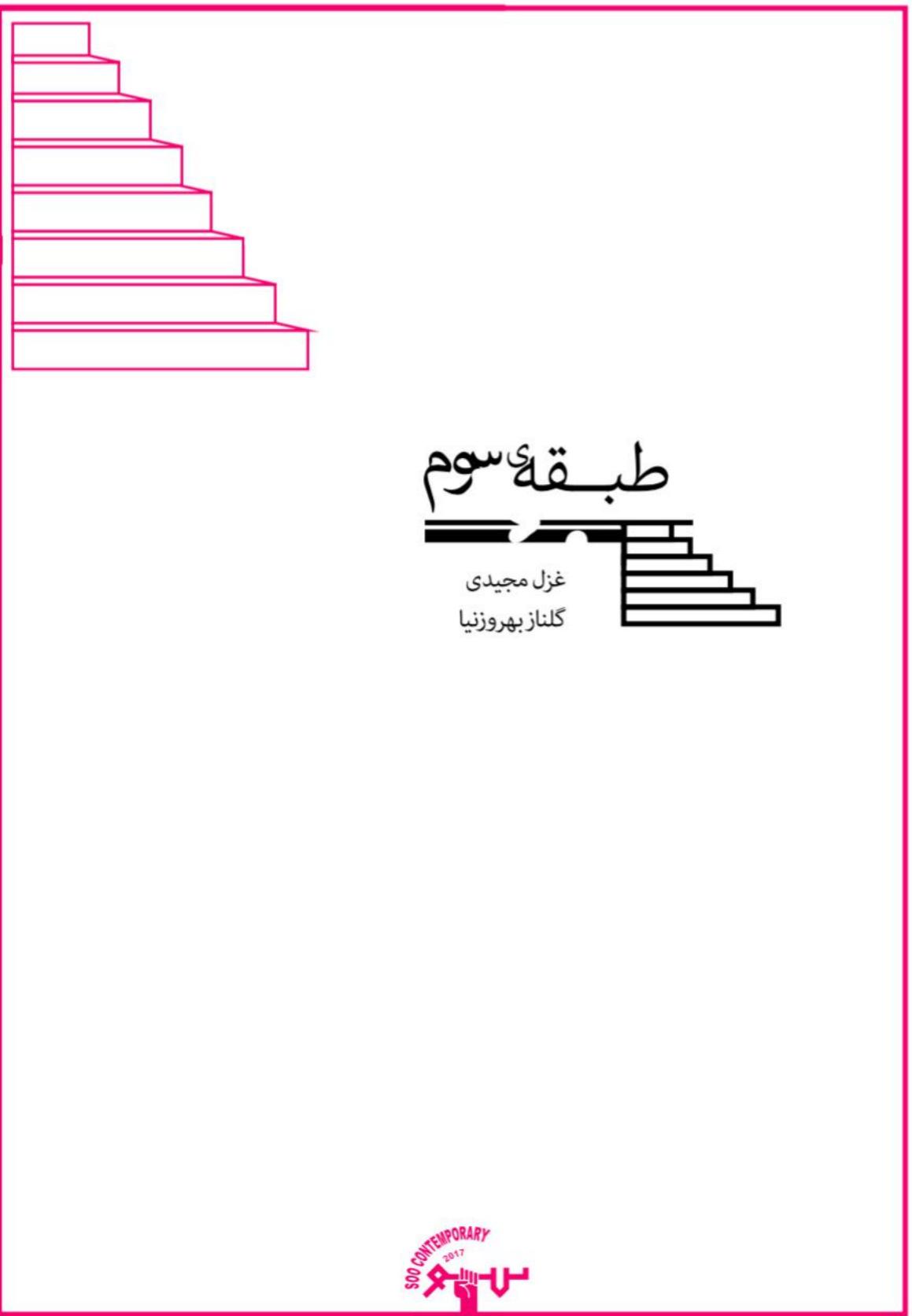

Untitled
25x17 cm
Mixed media on paper
2019/2020

من زمان را به تصویر میکشم، زمان هایی که در کنار هم رخ میدهند و بر روی هم تاثیر میگذارند بدون آن که خود از وجود یکدیگر باخبر باشند. همیشه چسباندن تصاویر در کنارهم برایم مثل یک بازی است، بازی زندگی وجود عناصر مختلف در یک فضا برای نشان دادن این هم زمانی است.

غزل مجیدی

Untitled 1 from "seer and seen"
30x17 cm
C-Type Print of Digital Simulation Still

Untitled 2 from "seer and seen"
30x17 cm
C-Type Print of Digital Simulation Still

Untitled 3 from "seer and seen"
30x17 cm
C-Type Print of Digital Simulation Still

Untitled 4 from "seer and seen"
30x17 cm
C-Type Print of Digital Simulation Still

Untitled 5 from "seer and seen"
30x17 cm
C-Type Print of Digital Simulation Still

Untitled 6 from "seer and seen"
30x17 cm
C-Type Print of Digital Simulation Still

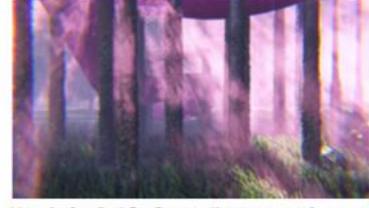
Untitled 7 from "seer and seen"
30x17 cm
C-Type Print of Digital Simulation Still

Untitled 8 from "seer and seen"
20x11.5 cm
C-Type Print of Digital Simulation Still

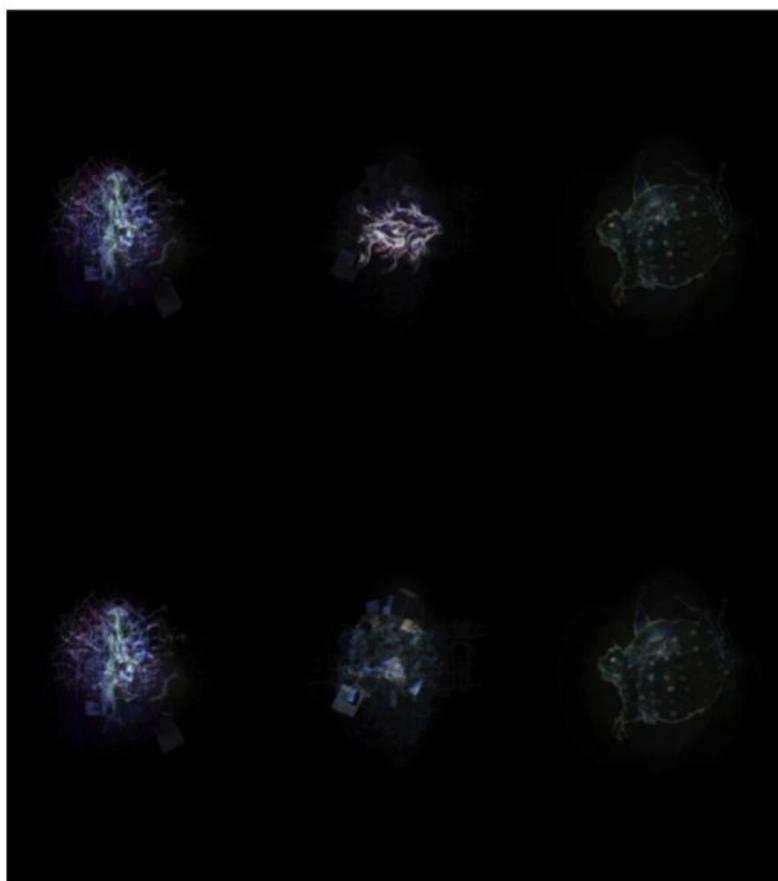
Untitled 9 from "seer and seen"
20x11.5 cm
C-Type Print of Digital Simulation Still

Untitled 10 from "seer and seen"
20x11.5 cm
C-Type Print of Digital Simulation Still

"Seer & Seen" فیلمی انیمیشنی است در ژانر موزیکال-اکسپریمنتال. این فیلم که با مجموعه عکس‌هایی از همین پروژه همراهی می‌شود، گذاری خواب گونه است بر دنیایی دوگانه؛ انعکاسی فانتزی که فضا و طبیعت را برای تصاحب یک شهربازی متوجه بکار می‌گیرد. انبوه اردک‌های پلاستیکی تجسم موازی خود را نمایان می‌کند؛ ارتشی برای ملکه.

(vidéo art installation)

Concept and visual creation : Golnaz Behrouznia

Sound creation : Maxime Corbeil-perron
Creative video-editing : Rémi Boulnois

گلناز بهروزنيا ماکسیمم کوربی پرون رمی بولنو

"دراماتورژی چرخه های زیستی کره زمین"

دراماتورژی ایده روایت ، نسخه ما ، از آنچه در چرخه های زمین اتفاق می افتد را ارایه میدهد. در علوم اکولوژی ، فرآیندهای تغییر شکل چرخه ای شیمیایی (آب ، کربن ، نیتروژن ...) وجود دارند که محیط های طبیعی را تشکیل می دهد که زیست کره زمین در آنها شکل میگیرد.

زیست کره ، مجموعه ای از اکوسیستم های روی زمین است که شامل تمام موجودات زنده ی آن است.

این چرخه های زمین تعادل پیچیده ای ایجاد می کنند که امکان بقای زیست کره را فراهم می کند.

موجودیت ها ، اشکال طبیعی در این اثر برای عبور از اغتشاشات ، به هم ریختگی ها و تخریب ها ظاهر می شوند. سپس بارها در چرخه تبدیل به مصنوعات ، ساختارها / معماری ها میگذرند. تا دوباره به حالت معدنی و سپس به گیاهان ، به جاندار برگردند.

مسئله این اغتشاشات و تخریب محیط زیست (به سبب انسانی) و سپس ظرفیت خود-ترمیمی و خود-تعادلی زیست کره زمین است که انگیزه خلق اثمر میباشد.

کار توسط یک حلقه از چرخه های تو در تو و بدون شروع و پایان ساخته شده است که بین حالت های مختلف آنها تلاقی ایجاد می کند تا از منطق یکسانی صحبت کند : همان چرخه ها ، همان آشفتگی ، همان بهبودی

نقاشی هنر فتوژنیک

در آثار کاراواجو و بسیاری از قدمای هم از آثارک تاریک استفاده می شد، مشخصن آثارک تاریک ابزار انتقال عکس در زمانه‌ی خودش بود و انتقال کلیت طرح با کمک آن، همان استفاده از تکنولوژی روز با محوریت عکس در نقاشی است.

وقتی به نقاشی ایران هم در عصر قاجار نگاه می کنیم، پس از حضور پررنگ عکاسی در دربار ناصری، اگر مشخصن در آثار محمودخان ملکالشعراء تعمق کنیم، با توجه به وسعت سطوح، ساده سازی در ترسیم پیچیدگی های فرمی، آکادمیسین نبودن او در دوره‌ی آموزش نقاشی و دیدن عکس‌هایی با ترکیب بندی‌های مشابه آثار محمود خان در آلبوم خانه‌ی سلطنتی درمی‌باشیم که قطعات شکفت‌انگیز محمودخان صبا متاثر از عکاسی خلق شده است، و می‌توان اولین گونه‌های نقاشی فتوژنیک در ایران را آثار محمودخان ملکالشعراء صبا دانست.

حقیقت آن است که به طور کلی دیر زمانی است شیوه‌های انتقال تصویر پای تکنولوژی را به نقاشی باز کرده است اما تا اواخر قرن بیستم این باره سکوت می شده! نیمه‌ی دوم قرن بیستم تولد دورانی بود که بهوضوح از عکس در نقاشی استفاده شد.

ولی امروز قصه تغییر کرده، دوربین‌ها، لنزها، نورهای مصنوعی، چاپگرهای اسکرنا و امکانات نرم افزاری ویرایش عکس به تمامی در اختیار هنرمندان تجسمی است تا با کمک ابزارهای پیشرفته‌ی عکاسی اثر نهایی خود را آنچنان که مطلوبشان است ارائه دهند و از این برخورد تکنولوژی محور سخن به میان آورند.

حتی گاهی نقاشی فتوژنیک به آثاری نسبت داده شده که صرف نور در آنها مورد توجه بوده، درواقع اثر در معنا فتوژنیک است نه در فرم یا طراحی‌هایی که با نور کشیده شده است. آنچه پیداست به طور کلی «هنر فتوژنیک» به شکلی درحال گسترش است که مثل خیلی از مفاهیم در هنر معاصر معنای یک خطی آن ممکن نیست، مجموعه‌ای از امور ابزارمند و معنا محور را شامل که می‌شود که درک آن تا حدی هم شهودی است!

در هر صورت جهان «هنر فتوژنیک» هر روز بزرگر می‌شود.

ساله شریفی

در ابتدای بیان این نکته ضروریست که ما نیازی به ترجمه‌ی کلمه‌ی فتوژنیک نداریم، این عنوان در غرب شرح و بسط پیدا کرده و چه بهتر که با همین نام هم هضم شود. در مواردی اینچنین خود نام‌های اصلی همواره کمتر محل مناقشه اند.

در طول تاریخ چیزها و مفاهیم بسیاری تولید شده است که بیش از آنچه در ابتدای آنها بر مبنی آمده اثراگذار و قابل گسترش بوده‌اند. مفهوم «نقاشی فتوژنیک» یکی از آنهاست.

می‌شل فوکو زمانی از عبارت «نقاشی فتوژنیک» استفاده کرد که چشم‌های از حضور تکنولوژیک عکاسی را در نقاشی زمانه‌ی خود دید، اما باعث خلق مفهومی پویا شد که هم پیش از فوکو بود و هم تا ابد ادامه دارد!

با تولد عکاسی نزاعی جدی میان نقاشی و عکاسی درگرفت، چه بسیار نقاش‌هایی که عجلانه برای مرگ شغلشان در هراس افتادند یا برای ثبت تصاویر رقیبی جدی و سریع را جلوی راه خود می‌دیدند. برخی هم به ویژگی‌های ذاتی رنگ مسلح شدند و در تلاش برای اثبات برتری نقاشی بودند. اما گذشت؛ قام آن هیاهو را زمان تلطیف کرد، هنرمندان، منتقدان و مخاطبان همه تقاضاهای بنیادین عکاسی و نقاشی را شناختند و از آن هم بیشتر، نقاشی و عکاسی دستگیر هم شدند و خلق اثر هنری را به پیش برداشتند.

شاید گریزان‌ترین نقاش زنده‌ی جهان از عکاسی دیوید هاکنی باشد. او با پرسپکتیو عکس کنار نیامده، اما این چالش هاکنی با عکاسی منجر به خلق آثاری پیچیده، عکس بنیان، دور از عکاسی صرف و به نهایت فتوژنیک شده است، البته این‌بار نه نقاشی فتوژنیک که هنر فتوژنیک!

